

2

ДЕНЬ МЕДУЗ

Карім наближається, стривожений моїм криком. З відразою на лиці він нахиляється над білою драг-листою масою на дні мийки.

— Схоже на старий пластиковий пакет, — зауважує він.

— Але як він потрапив у кран?

— Не уявляю!

Я беру лопатку для сковорідок і злегка тицяю у в'язку масу.

— Не торкайся його, це може бути небезпечно! — попереджає Карім.

Я потайки насміхаюся з його остраху. Даю спокій цій штуквині. Здається, вона не дуже захищається...

Але ж мені цікаво! І я йду до ванної кімнати й там теж відкручую кран. Нічого такого не відбувається. Струмінь води рідкий і чистий. Дивина... Мабуть, та субстанція опинилася в кухонному крані випадково. Якийсь залишок пластику, що зміг помандрувати трубами.

Попри все мені більше не хочеться пити. Треба ще з'ясувати, чи немає такої самої проблеми в інших. У вотсапі* є група мешканців будинку. Щойно в когось погано замикається поштова скринька чи хтось забув біля входу дитячий візок, усі відразу в курсі завдяки дуже-дуже пильним сусідам.

Я повертаюся в кімнату й беруся за телефон.

— Знову за свій телефон? — утрачає надію Карім. — Так ми ніколи не закінчимо цей реферат.

Цього разу я не стримую бажання подразнити його.

— Припини! Ми все одно отримаємо 20 балів із 20.

— Так, але все це писати мені!

* WhatsApp (англ.) — месенджер для смартфонів.

Ну, тут він явно перебільшує. Адже я завжди мала хороші оцінки за реферати завдяки ілюстраціям і кольоровим табличкам.

І до всього — ми втратили цілу годину, бо він не виконав дослідження заздалегідь. Йому реально пощастило, що наразі він мені потрібен. Не хотілося б визнавати, але він насправду обдарованіший за мене в умінні впоратися зі словами. Коли я викладаю матеріал, це холодно, хоч і пізнавально. А він уміє пробудити цікавість і захопити увагу.

Тож я вирішую зосередитися на телефоні. Маю дізнатися, що ж відбувається в нашому будинку.


— Секундочку! Я чекаю новин від сусідів. Треба дізнатися, чи проблема із кранами тільки в нас.

Здається, на цю мить ніхто із сусідів не помітив ніяких проблем. Раптом я завмираю перед повідомленням і кидаюся до телевізора, щоб увімкнути його.

— Ох, ох...

— Що ще? — стривожується Карім.


Він підіймається, підходить ближче й з-за моєї спини позирає на екран.




Гігантська медуза!
Нависла над Парижем...

НОВИНИ
ЗАГАДКОВА МАСА НАВИСЛА НАД ПАРИЖЕМ

Це жарт?



Гігантське утворення рухається
до Олімпійського кварталу.
До району... Вежі Токіо.



Вежі Токіо?
Але ж це просто
до мене додому!

БАААМ



!!!

3

КАЙДЖЮ ЧИ НЕ КАЙДЖЮ?

— Не може бути!

Мое серце мало не вискакує з грудей. Карім сидить на підлозі абсолютно шокований. За кілька секунд він глибоко вдихає і, здається, трохи заспокоюється.

— Усе гаразд, — каже він, — такої штуки немає в природі. Ну, хіба що в мангах*.

— У мангах?

— Ну, ти ж знаєш, у японських мангах бувають такі монстри типу Годзілли, який зруйнував Токіо.

— Кайджю? Монстр?!

— Так, саме кайджю. Мабуть, ми спимо.

* Манга — японські комікси.